

Forfatter: Bording, Anders

Titel: HVad lofligt vore Formænd her

Citation: Bording, Anders: "HVad lofligt vore Formænd her", i Bording, Anders: *Digte. - 1984*, udg. af ERIK SØNDERHOLM , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, 1984-86, s. 193. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-bording01val-shoot-workid100977/facsimile.pdf> (tilgået 18. maj 2021)

Anvendt udgave: Digte. - 1984

91.

[Under Sal: Jde Rosencrantzis kobberstykke. 1666. Martio.]

Saa bold som Rosen er: saa kort en Tjd den Hafver,
 Saa rjg du varst paa Dyd och Sindsens høye gafver,
 Ach *Idé Rosenkrands*, saa snart hentoeg Gud dig
 Hand dig fuldkommen fandt, och derfor skyndte sig.

92.

[B1r]

[Den Sinc- oc kunstrjge
Carl Vanmander
 Der hand sin Poetisk Dict om
 Snuu-Tobak udgaff til
 Ære.]

1 Om stj] och malning ret skal gunst Hos Alexander nyde Homerus dicte faar med kunst	Den store Fredrich dig er det Som dennem Alexander Fordi din pen och pensel ret
4 Apelles taflen pryde	8 Er artig o vanmander.

93.

[d1r]

Den Hæderlige/ Høylærde oc Vel-
 vjse Mand
 Doctor Peder Resen/
Juris och Ethics Professori, och Bor-
 gemester udi Kjøbenhafn/ til en æres
 minde for denne Boeg.

1 HVad lofligt vore Formænd her J deres Tjd bedrefve/ Det burde vj ret een och hver	At vi vort lefnet och idræt Der efter kunde føye.
4 Med fljd at efterlefve. Det gafnligt var/ vj loede det Os stedse staae for øye/	8 Men ach! det er vor svagheds art: Hvad os kaud lærdom gifve/ [d2r] Det vi for lettelig och snart 11 J glemmebogen skrifve.

<p>Saa slibrig er Hukommelsen! Saa skrøbelig er Minde! Som glatten Aal den glider hen/ 16 Før vi det self belinde! Den er saa klejnlig och saa smært/ At den vel snart kand svækkes/ Med mindre den med noget sært 20 Fast jæfnligen opvækkes. Och det er det/ de gamle sig Saa meget med umag'de/ Naar nogen/ som var ypperlig/ 24 Och efter Dyd sig lagde: Naar hans Ijg skulde da til baal Vdføres/ eller jordes/ Med et tænkværdigt eftermaal 28 Hans høye værd kundgjordes. [i 27] Af Kaabber/ Steen och andet sligt Mand hannem tegn opsatte. Hvo dertil heden saae sin plict 32 Nok kunde der af fatte. Det var saa meget sagt/ som: Du/ Som end est ofven Jorde/ Sæt och til Dyden al din Hu/ 36 Vilt du nafnkundig vorde. Det seyers tegn/ Miltiades Med Herre skjold fortjente/ Gaf aarsag/ at Themistocles 40 Sig selfver snart ey nændte Til Søffn at tage Tjd/ før hand Och kunde noget gjøre/ Som Meenighed och Fødeland 44 Var tækkeligt at høre. Naar Alexander seer den graf/ Achilles sig i hviler/ [d 31] Hans Mandom der opvækkes af/ 48 Och efter ære stiler. Hans slutning er: Som denne før Sig Heltenafn och ære</p>	<p>Tilvandt med Sverdet: Jeg och bør 52 Til aarlog frisk at være. Jeg skal/ som hand/ och stræbe mig Et herligt nafn at skrive/ Hans dapperhed ret idelig 56 Mit øyemerk skal blifve.</p> <p>Men see: saa rask som glemsel er/ Blant os sig ind at snige/ Och tøsse Nafn och Gjæringer/ 60 Som skulde staa ved lige: Saa graadig er och Tidsens tand/ Til det i grund at øde/ Der om vort lefnet vidne kand/ 64 Naar vi slet ere døde. [d 3 v] Metalle-Malm och haarden Steen Ey vares kand och gjæmmes/ For Tidsens ofverlast och meen/ 68 Som dagligen foruømmes. J Dag mand der af seer och veed Vort lefnet nogenlunde/ J morgen det kand fældes need/ 72 Och gange slet til grunde. J dag det vorder høyt opsat/ Och os til ære praler: J morgen det hemulner plåt/ 76 Och aldrig meere taler. Hvad hafver saa vor efter-Tjd? Hvad har den om at tage? Forglernt er baade Nafn och Jd/ 80 Slet intet er tilbage.</p> <p>MEn glæd dig/ ædle Kjøbenhafn/ Det dig langt bedre lykkes/ [d 47] J det du seer/ dit Folkes nafn 84 Ey saa kand undertrykkes. Ney: Resen den Høylærde Mand Det her saaledis mager/</p>
---	--

<p>At/ om end Tidsens rust och tand 88 En deel bort der af tager/ Och i den mørcke glemsels boeg Det kunde snart indskrifve: Det skal fra Slect til anden dog</p>	<p>92 J denne boeg vedblifve. Tak derfor hans berømte pen: Lad hannem det hjembære/ Som hand af dig och dine tjen: 96 Gil hannem lof och ære.</p>
---	---

Anders Bording.

94.

bvijr]

Den Hæderlige och Høylærde
Mand/
Mester Erik Erikssøn/
Der hand sine betænkninger
ofver vort Danske maal ved Pren-
ten udgaf/ til ære.

<p>1 OM <i>Ennius</i> med nogen skjel Sig rose kand och prale/ For hand kand tale ret och vel 4 Med tre slags maal och tale Tør hand och Dømme self om sig/ At hand/ for saadan gafve/ J lif och bryste visselig 8 Maa trende Hjerter halve. Hvorledis sjunis dig/ at hand Vil da vel den afmale/ Der ey til grund forstaar och kand 12 Sin egen Moders tale? Jeg meener/ hand med hannem ret Vil spot och lader drilve: Ja/ got och vel/ om icke slet 16 For Hjerteløs opskrifve. Ey noget tungemaal och sprog Saa groft och slet fornemmis/ Ded jo kand udstaffers dog/ 20 Och merkelig forfremmis/ Saa fremt mand ellers hjernen vil/ Som det sig bør/ Umage/</p>	<p>[bvijv] Betæncke sig/ ey slumpe til/ 24 Ey krumt for ret optage. Mand det for løselig och snart Ey bør at ofverspringe: Men dog ey dets forstand och art 28 Paa pinebenken tvinge. Fornuften tages skal i raad Och egen vild maa dølges/ Den gamle brug dog U-forsmaad/ 32 Thi den vil och tit følgis. Sligt hafver den Høylærde mand/ Som denne Bog har skrefvit/ J voris maal med høy forstand 36 Begyndt oc smukt paa drefvit. Ey meget hand har haft for sig/ Ey skrefne regle fundit: Men af exemplar artelig 40 Dog regle sammenbundit. Hvad hierne-brud och møysomhed Hand der ved hafver døfvit/ Ey nogen om at Dømme veed/ 44 Der sligt ey self har prøfvit/</p>
---	---